92

கல்வாரியின் அற்புதங்கள்[1]

மத். 27:45, 46, 50-54;
மாற். 15:33, 37-39; லூக். 23:44-48;
யோவா. 19:28, 30
ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

எவரெஸ்டு மலையிலிருந்து காணக்கூடிய தொலைவில், உலகின் மிகவும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த மலைச்சிகரங்கள் சில உள்ளன - ஆனால் எவரெஸ்டு சிகரத்தின்[2] உயரத்தின் காரணமாக, நம்மில் பெரும்பான்மை யானவர்கள், மற்ற மலைகளைப் பற்றி ஒருக்காலும் கேள்விப்பட்டதில்லை. எவரெஸ்ட் சிகரத்தின் கெம்பீரம், எஞ்சியுள்ளவற்றை மறைத்துவிடுகிறது. இதே போன்ற வகையில், இயேசுவின் சிலுவையைச் சுற்றிலும் குறிப்பிடத் தக்க பல அற்புதங்கள் திரளாய்க் குவிந்துள்ளன: சூரியன் அந்தகாரமடைதல், பலமான பூமியதிர்ச்சி, தேவாலயத்துத் திரைச்சீலை கிழிந்து போகுதல், மற்றும் கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டு மரித்த பரிசுத்தவான்கள் உயிரோடு எழுப்பப்படுதல். இருப்பினும், கிறிஸ்துவின் மரணத்தினுடைய தனித்துவச் சிறப்பினிமித்தம், நம்மில் பலர் இந்த வியத்தகு நிகழ்ச்சிகளுக்கு பழக்க மற்றவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட இந்த நிகழ்வுகள், "கல்வாரியின் அடிவாரங் கள்" என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சரியான வகையில் புரிந்துகொள்ளப் படும்போது, இவை ஒவ்வொன்றும் இயேசுவின் பலியை/தியாகத்தை மேன்மைப்படுத்துகின்றன. வில்லியம் நிக்கொல்ஸன் அவர்கள், "இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தைச் சுற்றி மூடி அதைப் பற்றிப் பிடித்துள்ள அடையாளங்களின் வரிசைத் தொடரானது நித்திய மீட்பு என்ற ஒரே அர்த்தம் கொண்டுள்ளது" என்று கூறினார்.[3] நாம் "கல்வாரியின் அற்புதங் களை"க் கண்ணோக்குகையில், நமது பாடமானது நாம் ஒவ்வொருவரும், இயேசு நமக்குச் செய்துள்ளவற்றை மதிப்பதில் நமக்கு உதவ வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன்.

அந்தகாரம்: ஒரு தெய்வீக முன்எச்சரிக்கை (Portent)[4]
(மத். 27:45, 46; மாற். 15:33; லூக். 23:44, 45அ)

நடந்தது என்ன

கொல்கொதாவின் காட்சியை உங்கள் மனதில் சித்தரித்துக் கொள்ளுங்

கள். காலை 9:00 மணி முதல் நண்பகல் வரையிலும் செயல்பாடு இருந்தது. இயேசு தமது விரோதிகளுக்காக ஜெபித்தல், தமது தாயைப் பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுதல், கள்ளனை இரட்சித்தல், மற்றும் மூச்சுவிடப் போராடுதல் ஆகியவற்றில் வேலைமும்முரமாய் இருந்தார். அவரது விரோதி கள், அவரது உடைக்காகச் சீட்டுப் போடுதல் மற்றும் அவரது முகத்திற் கெதிராக அவரை அவமானப்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் வேலைமும்முரமாய் இருந்தனர். அழுதுகொண்டிருந்த பெண்கள், கிறிஸ்துவின் தாயை அவ்விடம் விட்டு கூட்டிச் சென்ற அப்போஸ்தலர் போன்ற மற்றவர்களும் வேலைமும்முரமாய் இருந்தனர். பின்பு - திடீரென்று - காட்சியை இருள் மூடுகையில் செயல்பாடு இல்லாது ஒழிந்தது: "அப்பொழுது ஏறக்குறைய ஆறாம்மணி நேரமாயிருந்தது; ஒன்பதாம் மணி நேரம் வரைக்கும் பூமியெங்கும் அந்தகாரமுண்டாயிற்று, சூரியன் இருளடைந்தது" (லூக். 23:44, 45அ; மத். 27:45; மாற். 15:33ஐக் காணவும்).

இந்த அந்தகாரத்தைப் பற்றி நாம் அறியாததவை அதிகமாக உள்ளது. அது எவ்வளவு முழுமையானது என்று நம்மால் உறுதிப்படுத்த இயலாது - இருப்பினும், ஒரு மனிதன் தன் முகத்திற்கு முன்னால் இருக்கும் கையைக் காண இயலாத அளவுக்கு அது அவ்வளவு கறுப்பாய் இருந்தது என்று எனது மனதில் நான் சித்தரிக்கின்றேன். அது எவ்வளவு தொலைவு வரையிலும் இருந்தது என்று நம்மால் உறுதிப்படுத்த இயலாது; அது அவ்விடத்தில் மாத்திரம் இருந்திருக்கலாம், அல்லது யூதேயாவுக்கு அப்பாலும் பரவியிருந் திருக்கலாம். தொடக்க காலத்தில் இருந்த கிறிஸ்தவ மற்றும் கிறிஸ்தவமற்ற, ஏவுதல் பெற்றிராத எழுத்துக்கள், இந்தக் கோட்பாடு/நிகழ்ச்சி அவிசுவாசி கள் அறிந்ததாக இருந்தது என்றும் ரோமாபுரியின் வரலாற்றுக் குறிப்பில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கவும் கூடும் என்றும் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன.[5]

குறைந்தபட்சம் நாம் இதை அறிய இயலும்: இந்த அந்தகாரம் என்பது இயற்கையான நிகழ்ச்சியாக இருந்ததில்லை. தேவ நம்பிக்கையற்றவர்கள் இதை ஒரு சூரிய கிரகணம் என்று விளக்கப்படுத்த முயற்சி செய்துள்ளனர், ஆனால் பஸ்கா பண்டிகையின்போது யூதேயாவில் சூரியகிரகணம் நடைபெறுதல் என்பது சாத்தியமற்றதாக இருந்தது.[6] மற்றவர்கள் இதை மேகமூட்டமான ஒரு ஆகாயம் அல்லது மணல் புயல் என்று கருதி விலக்கிப் போட்டுள்ளனர், ஆனால் சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களின் விவரங்கள், அப்படிப்பட்ட ஒரு சாதாரண நிகழ்வின்மீது இப்படிப்பட்ட ஒரு வலியுறுத்தத்தை ஏற்படுத்தினர் என்பது பொருத்தமற்றதாக உள்ளது. இந்த அந்தகாரம் என்பது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது என்று நம்புவதற்கு - இது தோன்றிய நேரம்[7] மற்றும் சிலுவையைச் சுற்றிலும் இருந்தவர்களிடத்தில் இது விளைவித்த செயல்தாக்கம் ஆகியவை உட்பட - பல காரணங்கள் உள்ளன.[8]

இது அர்த்தப்படுத்தியது என்ன?

இந்த அந்தகாரமானது ஒரு தெய்வீக முன்எச்சரிக்கையாக இருந்தது என்று நான் நம்புகின்றேன்: தேவன் மனிதர்களின் சூழ்ச்சிகளினால் தடைப்படுத்தப் பட்டிருந்தது இல்லை, ஆனால் தமது நித்திய

நோக்கத்தின்படியே செயல்பட்டார் என்பதற்கான ஒரு அடையாளமாக இருந்தது. வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளம் வேண்டும் என்று மக்கள் கேட்டார்கள் (மத். 16:1; மாற். 8:11; லூக். 11:16); அவர்கள் எதிர்பார்த்திராத ஒன்றை அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர். அந்தகாரம் என்பது பாடுபடுதலின் அடையாளமாக இருந்தது: இது, இயேசு நமக்காக மரிக்கையில் அவர் கடந்து செல்ல வேண்டிய பெருந்துன்பமாக இருந்தது (1 கொரி. 15:3).[9] இது போராட்டத்தின் அடையாளமாக இருந்தது: கிறிஸ்துவுக்கும் பொல்லாங்கின் சக்திகளுக்கும் இடையிலான ஒரு உச்சகட்ட யுத்தமாக இருந்தது (ஆதி. 3:15; லூக். 22:53; எபி. 2:14). இது பிரிதலின் அடையாளமாக இருந்தது: இயேசு நமது பாவங்களுக்காக நிறைவான தண்டத்தைச் செலுத்துகையில், அவர் தமது பிதாவினால் கைவிடப்பட்டார் (மத். 27:46ஐக் காணவும்).

காலங்களின் மாபெரும் இரகசியத்தின்மீது தேவன் கறுமையின் மூடுதிரையொன்றை இழுத்துவிட்டார்: கோடிக்கணக்கான மக்களின் பாவங்களுக்காக, ஒரே ஒரு மனிதன் எவ்வாறு மரிக்க முடிந்தது என்பதே அந்த இரகசியமாக இருந்தது. இயேசுவின் மாபெரும் பாடுகளின் வேளையானது அமைதியின் வேளையாக - அவர் நமக்காகச் செய்தது என்ன என்பதை நாம் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதற்கான நமது திறமையினால் கடைசியில் நாம் அமைதிப்படுத்தப்பட்ட வேளையாகக்கூட - இருந்தது.

பூமியதிர்ச்சி: தெய்வீக வல்லமை (மத். 27:46, 50, 51ஆ, இ, 54அ; லூக். 23:46; யோவா. 19:28, 30)

இருளாயிருந்த மூன்றுமணி நேரம் முடிவதற்கு அருகான வேளையில், இயேசு "என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?" என்று கதறினார் (மத். 27:46). விரைவான வரிசைத் தொடரில் இன்னும் மூன்று வாக்கியங்கள் அவரது உதடுகளிலிருந்து வந்தன: "தாகமாயிருக்கிறேன்" (யோவா. 19:28); "முடிந்தது!" (யோவா. 19:30); மற்றும் "பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்" (லூக். 23:46). பின்பு அவர் "மறுபடியும் மகா சத்தமாய்க் கூப்பிட்டு, ஆவியை விட்டார்" (மத். 27:50). அவர் இவ்வாறு செய்தபோது, திகைப்புக்குரிய பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

நடந்தது என்ன

முதலாவது ஒரு பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டது (மத். 27:54ஐக் காணவும்); பூமியானது குலுங்கத் தொடங்கிற்று (மத். 27:51ஆ). பூமியின் உறுதித்தன்மையானது ["terra firma"[10]] இனியும் உறுதியாய் இராது போகும்போது "திடமான" பூமி என்பது அவ்வளவு திடமின்றிப் போகும் போது ஏற்படும் பூமியதிர்ச்சியைப் போல் பயப்படுத்தக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் ஒரு சில மாத்திரமே உள்ளன. இந்த பூமியதிர்ச்சி ரிக்டர் அளவுகோலில்[11]

எவ்வாறு அளவிடப்பட்டிருக்கும் என்பதை நான் அறிவதில்லை, ஆனால் அது பாறைகளைப் பிளக்கக்கூடிய (மத். 27:51இ) மற்றும் கன்மலைகளில் வெட்டப்பட்டிருந்த கல்லறைகளைத் திறக்கச் செய்யக்கூடிய (மத். 27:52அ) அளவுக்கு அதிக வன்மையானதாக இருந்தது.

இந்த பூமியதிர்ச்சியானது ஒரு பெரிய பாறையானது இன்னொரு பாறையின்மீது மோதக்காரணமாயிருந்த, பூமியின் உள்ளாக ஏற்பட்ட அழுத்த உயர்வினால் மாத்திரம் நடைபெற்றிருந்ததில்லை.[12] இந்த நிகழ்ச்சியின் காலவேளை மற்றும் செயல்விளைவுகள் ஆகியவற்றில் தேவனுடைய கரம் காணப்படுகிறது. பூமியதிர்ச்சியானது இயேசுவின் மரண வேளையுடனும் (மத். 27:50, 51) தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை கிழியப் படுதலுடனும் (மத். 27:51), மற்றும் குறிப்பிட்ட சில கல்லறைகள் மாத்திரம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வகையில் திறவுண்டதுடனும் (மத். 27:51, 52) ஏக காலத்தில் நடைபெற்றது. இதை அனுபவித்தவர்களின்மீது இது கொண்டிருந்த செயல்விளைவிலும் தேவனுடைய நோக்கம் தெளிவாகியுள்ளது (மத். 27:54).

இது அர்த்தப்படுத்தியது என்ன

பூமியதிர்ச்சி என்பது தெய்வீக வல்லமையின் செயல்விளக்கமாக இருந்தது. சீனாய் மலையின்மீது நியாயப்பிரமாணம் தரப்பட்டபோது, "மலை முழுவதும் மிகவும் அதிர்ந்தது" (யாத். 19:18). இப்போது, அந்தப் பிரமாணத்தை இயேசு நிறைவேற்றி [தீர்த்து] வைத்தபோது,[13] பூமி மீண்டும் அதிர்ந்தது. பூமியதிர்ச்சியானது இயற்கையின்மீது செயல்தாக்கம் செய்வதற்குத் தேவனுடைய வல்லமையைச் செயல்விளக்கப்படுத்திற்று, ஆனால் இது அதைவிட அதிகமானதைக் காண்பித்தது. இது, இருதயத்தைத் தொடுவதற்கான அவருடைய வல்லமையையும் உறுதிப்படுத்திற்று: "நூற்றுக்கு அதிபதியும், அவனோடே கூட இயேசுவைக் காவல் காத்திருந்தவர்களும் பூமியதிர்ச்சியையும் சம்பவித்த காரியங்களையும் கண்டு, மிகவும் பயந்து: 'மெய்யாகவே இவர் தேவனுடைய குமாரன்' என்றார்கள்!" (மத். 27:54). இது கிறிஸ்துவின் மரணத்துடன் ஏக காலத்தில் நடைபெற்ற வகையில், இது பாவத்தை அழிப்பதற்கான தேவனுடைய வல்லமையின் அடையாளமாகவும் இருந்திருக்கலாம்.

திரைச்சீலை கிழிபடுதல்: ஒரு தெய்வீக நோக்கம் (மத். 27:50, 51அ; மாற். 15:37, 38; லூக். 23:45ஆ)

நடந்தது என்ன

மூன்றாவது அற்புதத்தைக் காண்பதற்கு, நாம் கொல்கொதாவை விட்டுப் புறப்பட்டு, தெற்கு நோக்கி நகர வாயிலுக்குள் சென்று, தேவாலயப் பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டும். இயேசு தமது கடைசி வாக்கியத்தைக் கூறி, அந்தப் பகுதியில் பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டபோது, தேவாலயத்தின் உட்புறத்

தில் முன் எப்போதும் நடைபெற்றிராத ஒன்று நடந்தேறிற்று: "... தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை மேல்தொடங்கிக் கீழ்வரைக்கும் இரண்டாகக் கிழிந்தது" (மத். 27:51அ; மாற். 15:38; லூக். 23:45ஆ-வைக் காணவும்[14]).

வழக்கத்திற்கு மாறான இந்த நிகழ்ச்சியின் தனிச்சிறப்பைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, நாம் இதன் காட்சி அமைவையும் பின்பு இந்த நிகழ்ச்சியை யுமே கூட மனக்கண்களால் காணவேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. இயேசு மாலை ஜெபவேளையாகிய ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில், அதாவது மாலை 3:00 மணியளவில் மரித்தார் (மத். 27:46; அப். 3:1ஐக் காணவும்). அந்த வேளையில், ஆண்களும் பெண்களுமாக, விசுவாசமுள்ள யூதர்கள், பெண்களின் மண்டபத்தில் ஒன்றுகூடினர். அவர்கள் ஜெபிக்கையில், ஒரு ஆசாரியர், தூபவர்க்கம் காட்டுவதற்காகத் தேவாலயத்தினுள் சென்றார்.

நீங்கள், அந்த நாளில் பரிசுத்த ஸ்தலத்தினுள் சென்று தூபவர்க்கம் காட்டும் சிலாக்கியம் பெற்ற ஆசாரியராக இருந்ததாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். இது உங்கள் வாழ்வில் ஒருமுறை மாத்திரம் கிடைக்கக் கூடிய பேறாக இருக்கலாம். நீங்கள் பரிசுத்த ஸ்தலத்தினுள் பிரவேசிக்கும் போது உங்கள் நாடி விரைவாய்த் துடிக்கிறது. உங்களுக்கு நேராக, மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தை மூடிமறைக்கும் திரையின் முன்னால் தூபவர்க்கம் காட்டும் ஒரு சிறு பீடம் உள்ளது.[15] மகாபரிசுத்த ஸ்தலம் என்பது அதன் பெயரே கருத்துத் தெரிவிக்கிறபடி, பூமியில் உங்களுக்கு மிகவும் பரிசுத்த மான இடமாக உள்ளது. (அந்த பரிசுத்த இடத்தினுள் செல்வதற்குப் பிரதான ஆசாரியருக்கு மாத்திரம், அதுவும் ஆண்டிற்கு ஒருமுறை பாவ நிவிர்த்தி பண்டிகையின்போது மாத்திரம் அனுமதியளிக்கப்பட்டது; எபி. 9:7; யாத். 30:10; லேவி. 16:29-34ஐக் காணவும்.)

நீங்கள் பொன்னால் ஆன பீடத்தை நோக்கி முன்செல்லுகையில், அதற்குப் பின்னால் இருந்த 30 அடிகள் நீளமும் 30 அடிகள் அகலமும் கொண்ட (9மீட்டர்களுக்கு 9மீட்டர்கள்), கனத்த திரை[16] உங்கள் மனதை ஈர்க்காமல் இருக்க முடியாது. ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கு இவ்விதமான திரையொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மோசேக்கு அறிவுறுத்தப் பட்டிருந்தது:

> "இளநீல நூலும் இரத்தாம்பர நூலும் சிவப்பு நூலும் திரித்த மெல்லிய பஞ்சு நூலுமான இவற்றால் ஒரு திரைச்சீலையை உண்டு பண்ணக்கடவாய்; அதிலே விசித்திர வேலையால் செய்யப்பட்ட கேருபீன்கள் வைக்கப்படவேண்டும். சீத்தீம் மரத்தினால் செய்து, பொன்தகட்டால் மூடப்பட்ட நாலு தூண்களிலே அதைத் தொங்கவிடு; அந்தத் தூண்கள் நாலு வெள்ளிப்பாதங்கள்மேல் நிற்கவும், அவைகளின் கொக்கிகள் பொன்னினால் செய்யப்படவும் வேண்டும். கொக்கிகளின் கீழே அந்தத் திரைச் சீலையைத் தொங்கவிட்டு, சாட்சிப் பெட்டியை அங்கே திரைக்குள்ளாக வைக்கக்கடவாய்; அந்தத் திரைச்சீலை பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கும் பிரிவை உண்டாக்கும்" (யாத். 26:31-33).

சாலொமோன் தேவாலயத்தைக் கட்டியபோது, அவரும் இதே போன்ற

அறிவுறுத்தல்களைப் பெற்றிருக்கலாம், ஏனெனில் "[சாலொமோன்] இளநீல நூலாலும், இரத்தாம்பர நூலாலும், சிவப்பு நூலாலும், மெல்லிய நூலாலும் திரையையும் அதிலே கேருபீன்களின் உருவங்களையும் உண்டுபண்ணி னான்" (2 நாளா. 3:14). ஏரோதுவின் தேவாலயத்தில்[17] இருந்த திரைச் சீலையானது அநேகமாக அதே மாதிரியைப் பின்பற்றினதாக இருந்திருக்க லாம். பரிசுத்த ஸ்தலத்தினுள் நுழையும் ஒரு ஆசாரியருக்கு, பிரம்மாண்ட மான இந்த திரை எவ்வாறு காணப்பட்டிருக்கும் என்பதை நிக்கொல்ஸன் அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தினார்:

> அது ஆர்வத்தைத் தரவழைக்கும் நெசவாக இருந்தது. "நேர்த்தியாக - முறுக்கப்பட்ட சணல் நூல்" என்ற அடித்தளத்தில் இளநீலம், இரத்தாம்பரம் மற்றும் சிவப்பு வண்ணங்கள் காட்சிப் படுத்தப் பட்டிருந்தன. அந்த மூன்று வண்ணங்களும் ... ஒரு பெரிய கேருபீனுக்குள்ளாக நெய்யப்பட்டிருந்தன. அது வாழ்வு மற்றும் வல்லமை ஆகியவற்றின் கருத்தை [பொதிந்துவைத்த] திரையாக இருந்தது, அதே வேளையில் அந்தத் திரை அழகையும் மகிமையையும் காட்சிப்படுத்திற்று ...
>
> பொன்குத்து விளக்கி[குகளி]ன்[18] வெளிச்சத்தில் அது எவ்வளவாய் மனதை ஈர்ப்பதாக இருந்திருக்க வேண்டும்! அது தனக்குப் பின்னால் இருந்த மாபெரும் மகிமையை மறைப்பதற்காக அங்கு தொங்கியதால், அது என்ன ஒரு பயபக்தியை மனதில் நிறைப்பதாக இருக்க வேண்டும். கேரூபின்களில் சித்தரிக்கப்பட்ட காவல்செய்யும் கவனிப்பு உணர்வின் வெளிப்பாட்டினால், அது "இவ்வளவு தூரமே, ஆனால் இனியும் அதிகமாய் தூரம் செல்லக்கூடாது" என்று அமைதியாக ஆனால் பரிசுத்த உறுதியுடன் எப்போதும் கூறிக்கொண்டிருந்தன.[19]

நீங்கள் திரையை விட்டு உங்கள் கண்களைத் திருப்பி, உங்களுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட கடமையைச் செய்வதற்கு ஆயத்தமாகின்றீர்கள். பீடத்தின் நெருப்பில் நீங்கள் தூபவர்க்கத்தைத் தெளிக்கையில், தேவாலயத் துத் தரையானது உங்கள் பாதங்களுக்குக் கீழ் குலுங்கத் தொடங்குவதால் நீங்கள் தரையில் முழந்தாள்படியிடுகின்றீர்கள்.[20] பின்பு, ஒத்தவகையற்ற ஒரு காரியம் நடைபெறுகிறது: நீங்கள் [துணி கிழிபடும்] சத்தத்தைக் கேட்கின்றீர் கள். உங்கள் தலைக்கு மேலே இருபது அடிகளுக்கும் கூடுதலான உயரத்தில், திரையின் உச்சியில், மையப்பகுதியில் ஒரு சிறு கிழிசல் தோன்றுவதை நீங்கள் காண்கின்றீர்கள். திடுக்கிடும் கண்களுடன் நீங்கள் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில், அந்தக் கிழிசலானது நேராகத் திரையின் கீழ்நோக்கி வந்து, அந்தத் துணியானது இரு துண்டுகளாகக் கிழிபடும் வரையில் - கீழே, கீழே - இறங்குகிறது, உங்களால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் இரகசியமான நிழல்களுக்குள் கண்ணோக்க முடிகிறது! இது நீங்கள் ஒருக்காலும் மறக்காதிருக்கும் விஷயமாக - உங்கள் பேரக்குழந்தைகளுக்கு [ம்] நீங்கள் கூறும் விஷயமாக உள்ளது!

திகைப்புக்குரிய இந்த நிகழ்ச்சியை விமர்சகர்கள் விளக்கியுரைக்க முயற்சி செய்துள்ளனர். "திரையானது பூமியதிர்ச்சியினால் கிழிக்கப் பட்டது" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர் - ஆனால் அவர்களின் "விளக்கம்"

இணங்க வைப்பதில் குறைவுபடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, அந்த பூமியதிர்ச்சியானது தளர்வாக, அலைபாயும் வகையில் தொங்கவிடப் பட்டிருந்த திரையைப் பாதிக்கும் அளவுக்கு வல்லமையுள்ளதாக இருந்த தென்றால், அது ஏன் தேவாலயத்தைச் சேதப்படுத்தவில்லை? மற்றும், ஒரு பூமியதிர்ச்சி திடமான பொருட்களை அழிக்க முடியும் என்றிருக்கையில், அது ஒரு துணித்துண்டின்மீது சிறிதளவே செயல்விளைவு கொண்டிருக்கும். "ஓ, அந்தத் திரையானது அநேகமாக பழையதாகவும், செல்லரித்துக் கெட்டுப்போனதாகவும், விலகி விழுந்துபோகத் தயாரானதாகவும் இருந்திருக்கும்" என்று அவிசுவாசிகள் கூறுகின்றனர். விஷயம் அப்படி யிருந்தது என்றால், அந்தத் திரையானது துண்டுதுண்டாகக் கிழிந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் இவ்வாறு நடக்கவில்லையே. இதற்குப் பதிலாக, அது "இரண்டாகக் கிழிந்தது" (லூக். 23:45). இல்லை, திரை கிழிந்துபோன நிகழ்ச்சி இயற்கைச் சக்திகளின் விளைவாக இருக்கவில்லை.

[திரை] கிழிந்துபோன நிகழ்ச்சியானது மனிதர்களின் வன்முறையின் காரணமாக ஏற்படவுமில்லை. மனிதர்கள் (கற்பனை செய்ய இயலாத சில காரணத்திற்காக) திரையைக் கிழிக்க முடிவு செய்திருந்தால், ஒருவர் அந்தத் திரையின் கீழ்ப்பகுதியில் ஒரு பக்கம் பிடித்துக்கொள்ள, இன்னொருவர் அதே கீழ்ப்பகுதியில் இன்னொரு பக்கம் பிடித்துக்கொண்டு அதைச் செய்திருப்பார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு இழுக்கும்போது, திரையானது கீழிலிருந்து மேலாகக் கிழிபட்டிருக்கும். இருப்பினும், "தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை மேல் தொடங்கிக் கீழ்வரைக்கும் இரண்டாகக் கிழிந்தது" என்று வேதவசனம் தெளிவாகக்கூறுகிறது (மத். 27:51அ). இது காணப்படாத சக்தி களினால், தேவனுடைய கரத்தினாலேயே கிழிக்கப்பட்டது என்பது மாத்திரமே முடிவாக உள்ளது.[21]

இது அர்த்தப்படுத்தியது என்ன

இந்த தனி நிகழ்ச்சியிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளும் பாடம் அல்லது பாடங்கள் என்ன? திரை கிழிதல் என்பது சிலுவைக்கான தெய்வீக நோக்கத்துடன் நேரடியாகப் பிணைவுபடுகிறது. நாம் மூன்று பாடங்களைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்:

(1) திரை அழிக்கப்படுதல் என்பது பழைய உடன்படிக்கையின் (பழைய ஏற்பாட்டின்) முடிவைப் பறைசாற்றியது.[22] திரை கிழிபடுதலும், இயேசுவின் மரணமும் ஒரே வேளையில் நடைபெற்றதால் புதிய உடன்படிக்கையை (ஏற்பாட்டை) தொடங்கி வைத்தது. எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், "ஏனென்றால், எங்கே மரணசாதனமுண்டோ, அங்கே அந்தச் சாதனத்தை எழுதினவனுடைய மரணமும் உண்டாக வேண்டும். எப்படியெனில், மரணமுண்டான பின்பே மரண சாதனம் உறுதிப்படும்; அதை எழுதினவன் உயிரோடிருக்கையில் அதற்குப் பெலனில்லையே" என்று கூறினார் (எபி. 9:16, 17). இயேசுவின் மரணம் பழைய உடன்படிக்கையின் முடிவையும் (கொலோ. 2:14) புதிய உடன்படிக்கையின் தொடக்கத்தையும் பறைசாற்றியது.

(2) திரை கிழிபட்டதினால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு வழி திறக்கப்

பட்டது போலவே, இயேசுவின் மாம்சம் கிழிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியானது அவர் பரலோகத்தில் உள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் திரும்பவும் செல்லு தலை முன்னெதிர் நோக்கியது. எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கும் பரலோகத்திற்கும், மற்றும் தேவாலயத் திரைச் சீலைக்கும் இயேசுவின் மாம்சத்திற்கும் இடையில் இணைவு ஒன்றை வரைந்தார்/கொண்டுவந்தார். அவர், "ஆகையால், சகோதரரே, ... இயேசுவானவர் தமது மாம்சமாகிய திரையின் வழியாய்ப் புதிதும் ஜீவனு மான மார்க்கத்தை நமக்கு உண்டுபண்ணினபடியால், அந்த மார்க்கத்தின் வழியாய்ப் பிரவேசிப்பதற்கு அவருடைய இரத்தத்தினாலே நமக்குத் தைரியம் உண்டாயிருக்கிற[து]" என்று எழுதினார் (எபி. 10:19, 20).

(3) இயேசுவின் மரணத்தின் மூலமாக, தேவனுடைய வழியானது எல்லா மக்களுக்கும் திறக்கப்பட்டது என்பதே, திரைச்சீலை கிழிந்ததினால் கிடைக்கும் செயல் வலிவுமிகுந்த பாடமாயிருக்கலாம். முன்பே குறிப்பிட்ட படி, தேவாலயத்தில், பிரதான ஆசாரியர் மாத்திரம் திரைச்சீலையைக் கடந்து மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார். திரைச் சீலை நீக்கப்பட்டபோது, மற்றவர்கள் அந்த இரகசியமான வட்டாரத்தினுள் எட்டிப் பார்க்கவும் ஒருவேளை அதற்குள் பிரவேசிக்கவும் முடிந்திருந்தது. நாம் சற்று முன் வாசித்த வேத வசனப் பகுதிகளில், தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் இருந்த தடைச்சுவரானது நீக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை எழுத்தாளர் தெளிவாக்கியிருந்தார். இப்போது நீங்களும் நானும், "இயேசுவின் இரத்தத்தினாலும், அவரது மாம்சமாகிய திரையின் மூலம் அவர் தொடங்கி வைத்த புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தினாலும் [பரலோகத்தில் உள்ள] மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிக்கும் தைரியத் தைப் பெற்றுள்ளோம்." எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவரின் சிந்தனை இதற்குப் பின்வரும் வசனங்களில் தொடருகிறது: "தேவனுடைய வீட்டின் மேல் அதிகாரியான மகா ஆசாரியர் நமக்கு ஒருவர் இருக்கிறபடியினாலும், ... உண்மையுள்ள இருதயத்தோடும் விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடும் [தேவனிடத்தில்] சேரக்கடவோம்" (எபி. 10:21, 22அ).

தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் இருந்த தடைச்சுவர் நீக்கப்பட்டது மட்டுமின்றி, "விசேஷித்த" ஆசாரியர்கள் மற்றும் தேவனு டைய "சாதாரண" பிள்ளைகள் ஆகியோருக்கிடையில் இருந்த தடைச் சுவராகிய திரையும் நீக்கப்பட்டது (1 பேது. 2:5, 9ஐக் காணவும்). இது மக்களுக்கிடையில் இருந்த தடைச்சுவர்களை நீக்குவதையும் அறிவித்தது என்றும் நாம் கருத்துத் தெரிவிக்கலாம் (எபே. 2:14-16ஐக் காணவும்). அந்த "திரையை" நாம் மீண்டும் அது முன்பிருந்த இடத்திற்கு இழுத்து விடாதபடி எச்சரிக்கையாய் இருக்கக் கடவோம்![23]

மரித்தவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்படுதல்: ஒரு தெய்வீக வாக்குத்தத்தம் (மத். 27:51ஆ-53)

நடந்தது என்ன

இப்போது நாம், வேதாகமத்தின் மிகவும் அசாதாரணமான அற்புதங்களில் ஒன்றினிடத்திற்கு வருகின்றோம், ஆனால் இது சிக்கனமான வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மத்தேயு 27ம் அதிகாரமானது, பூமியதிர்ச்சியினால் "கன்மலைகளும் பிளந்தது. கல்லறைகளும் திறந்தது, நித்திரையடைந்திருந்த அநேக பரிசுத்தவான்களுடைய சரீரங்களும் எழுந்திருந்தது; அவர் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு, இவர்கள் கல்லறைகளை விட்டுப் புறப்பட்டு, பரிசுத்த நகரத்தில் பிரவேசித்து, அநேகருக்குக் காணப்பட்டார்கள்'' என்று கூறுகிறது (வ. 51ஆ-53). இதை நாம் இரண்டு அற்புதங்கள் என்று நினைக்க முடியும்: (1) கல்லறைகள் திறக்கப்படுதல் மற்றும் (2) மரித்தவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்படுதல். கல்லறைகள் அநேகமாக, வெள்ளிக்கிழமை (பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டபோது) தாமதமாகத் திறவுண்டிருக்கலாம், ஆனால் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை (ஒருவேளை இயேசு உயிர்த்தெழுந்த அதே நேரம்) வரையிலும் பரிசுத்தவான்கள் உயிர்ப்பிக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், மத்தேயு இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்றுகலந்தார், எனவே நாமும் அவ்வாறே செய்வோம்.

நடந்தது என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் ஒரு நெருக்கமான பார்வையை மேற்கொள்ளுவோம்: பூமியதிர்ச்சியானது கன்மலைகளைப் பிளந்தபோது, அது கொல்கொதாவிலிருந்து காணக்கூடிய தொலைவுக்குள் இருந்த சில கல்லறைகளை வெடித்துத் திறக்கச் செய்தது.[24] இந்த நிகழ்ச்சியில், தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட சில கல்லறைகளே திறவுண்டன; இவைகளில் இருந்து "பரிசுத்தவான்கள்" மாத்திரமே பிற்பாடு உயிர்ப்பிக்கப்பட்டனர் என்பது இக்கல்லறைகளைப் பற்றிய மறைவான குறிப்பிடுதலாக உள்ளது. இந்தப் "பரிசுத்தவான்கள்" என்பவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்களாக இருந்திருப்பார்கள் (சங். 34:9ஐக் காணவும்)[25] - இவர்கள் நியாயப் பிரமாணத்தின் கீழ்த் தங்கள் தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக வாழ்ந்து மரித்தவர்களாய் இருந்திருப்பார்கள்.

பூமியதிர்ச்சியானது கல்லறைகளைத் திறந்தபோது, அந்தப் பரிசுத்தவான்களின் சரீரங்கள் வெளியாக்கப்பட்டிருக்கும். இருப்பினும், மரித்தவர்களின் அந்த உடல்களை தூக்கிப்போடுதல் என்பது அவர்களைத் தொடுதல் என்பதைச் சுமத்துவதாக இருக்கும். அவற்றைத் தொட்டவர்கள் சடங்காச்சார ரீதியாக அசுத்தமானவர்களாய் இருந்திருப்பார்கள் (எண். 19:11). சடங்காச்சார ரீதியாக அசுத்தமானவர்கள், ஓய்வுநாளின் விசேஷித்த உணவை உண்பதற்கு அனுமதிக்கப்படாதிருந்தனர். மற்றும் மக்கள் ஓய்வுநாளில் வேலை செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படாதிருந்தனர் (யாத். 20:8-11). ஆகையால், அந்த உடல்கள் வெள்ளிக்கிழமையின் எஞ்சிய வேளை, சனிக்கிழமை மற்றும் ஒருவேளை ஞாயிற்றுக்கிழமையின் ஒரு பகுதி ஆகிய நாட்களில் எல்லாரும் காணும்படி வெளிப்படுத்தப்பட்டுக் கிடந்

திருக்கலாம்.

பின்பு, கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு - அநேகமாக அவர் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு உடனடியாக - இந்தப் பரிசுத்தவான்களைத் தேவன் எழுப்பினார். அவர்கள் கல்லறைகளை விட்டு வெளியேறி, "பரிசுத்த நகரத்தில் [எருசலேமில்] பிரவேசித்து, அநேகருக்குக் காணப்பட்டார்கள்" (மத். 27:53). இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி நாம் அறியாதவை ஏராளமாக உள்ளன. உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவர்கள் எருசலேம் குடிகளால் அறியப் பட்டவர்களாய் இருந்தனர்[26] என்று மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடப்பட்டா லும், யாரெல்லாம் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டனர் என்று நாம் அறிவதில்லை. மத்தேயு இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்த வழிமுறையானது, அவரது சுவிசேஷ விவரத்தினுடைய உண்மைத் தன்மையை, எருசலேமில் அப்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்களில் பலர் சாட்சி கொடுக்கக் கூடியதை மறைமுகமாய் உணர்த்தினாலும், அவர்கள் [உயிர்ப்பிக்கப் பட்டவர்கள்] யாருக்குக் காணப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவதில்லை. அவர்களுடைய உயிர்த்தெழுதலின் மிகச் சரியான இயல்பைக்கூட நாம் நிச்சயமாக அறிவதில்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலும், கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தின்போதும், உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் போலவே இவர் களும் மாம்சத்திற்குரிய மரணத்தை மீண்டும் அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது என்று நாம் யூகித்துக் கொள்ளலாம்.[27]

நாம் அறியாத விஷயங்கள் இவ்வளவு இருப்பினும், இந்த நிகழ்ச்சி எவ்வளவு பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்திருக்கும் என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். இந்த நிகழ்ச்சியை எண்ணிக்கையில் சேர்க்காமல், பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் இரண்டிலும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவர் களை உங்கள் கை விரல்களினாலேயே எண்ணிக் கணக்கிட்டு விட முடியும்[28] - ஆனால் இவ்விடத்தில், ஒரே வேளையில், "அநேக பரிசுத்தவான்கள் ... எழுந்திருந்த[னர்]"! ஆச்சரியமான விஷயம்!

இது அர்த்தப்படுத்தியது என்ன

இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி நாம் அறிய விரும்பும் ஒவ்வொரு விஷயத் தையும் இந்த வாழ்க்கையில் நாம் ஒருபோதும் அறியமாட்டோம். இருந்தபோதிலும், இந்தப் பரிசுத்தவான்கள், "அவர் [இயேசு] உயிர்த் தெழுந்த பின்பு" உயிர்ப்பிக்கப்பட்டனர் என்ற உண்மையானது, நாம் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலையும் அவர்களின் உயிர்த்தெழுதலையும் தொடர்பு படுத்த வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது. அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் - நமது உயிர்த்தெழுதலைச் சாத்தியமாக்குவது போலவே - அவர்களின் உயிர்த்தெழுதலை [யும்] சாத்தியமாக்கிற்று என்பது தெளிவான முடிவாக உள்ளது. பவுல், "கிறிஸ்துவோ மரித்தோரிலிருந்தெழுந்து, நித்திரைய [மரணம]டைந்தவர்களில் முதற்பலனானார்[29]" என்று எழுதினார் (1 கொரி. 15:20). ஆகையால், இந்த அற்புதமானது ஒரு தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தை அறிவிக்கிறது: நாம் தேவனு டைய "பரிசுத்தவான்களாக" (அதாவது, உண்மை நிறைந்த கிறிஸ்தவர்களாக) இருந்தால், பின்பு நாமும்கூட "கடைசி நாளில்" (யோவா.

6:40) தேவனுடைய வல்லமையினால் மகிமையில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவோம்! பவுல் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> *... நாமெல்லாரும் நித்திரையடைவதில்லை [அதாவது, மரிப்பதில்லை; கிறிஸ்து வருகின்ற வேளையில் நம்மில் சிலர் உயிருடன் இருப்போம்], ஆகிலும் கடைசி எக்காளம் தொனிக்கும்போது, ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே, நாமெல்லாரும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம். எக்காளம் தொனிக்கும், அப்பொழுது மரித்தோர் அழிவில்லாதவர்களாய் எழுந்திருப்பார்கள்; நாமும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம். அழிவுள்ளதாகிய இது அழியாமையையும், சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையையும் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அழிவுள்ளதாகிய இது அழியாமையையும், சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையையும் தரித்துக்கொள்ளும்போது, மரணம் ஜெயமாக விழுங்கப்பட்டது என்று எழுதியிருக்கிற வார்த்தை நிறைவேறும் ... நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே நமக்கு ஜெயங்கொடுக்கிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் (1 கொரி. 15:51-57).*

என்ன ஒரு வாக்குத்தத்தம்!

முடிவுரை

நீங்கள் சிலுவையைக் கண்ணோக்கும்போது, உங்கள் இருதயம் தொடப்படாமல் இருந்துவிடக் கூடுமா? ஆகாயம் தொடப்படாது இருந்ததில்லை; அது அந்தகாரமாக்கப்பட்டிருந்தது. கன்மலைகள் தொடப்படாது இருந்ததில்லை; அவைகள் பிளவுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. திரைச்சீலையானது தொடப்படாது இருந்ததில்லை; அது மேலிருந்து கீழாக இரண்டாகக் கிழிக்கப்பட்டிருந்தது. பழைய உடன்படிக்கையின் பரிசுத்தவான்கள் சிலருடைய கல்லறைகள் தொடப்படாது இருந்ததில்லை; அவைகள் திறக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தப் பரிசுத்தவான்களே கூடத் தொடப்படாது இருந்ததில்லை; அவர்கள் வாழும்படிக்கு உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தனர். சிலுவையைச் சுற்றிலும் இருந்த கடினமான இருதயங்களும்கூடத் தொடப்பட்டிருந்தன. நடந்தது என்ன என்பதை மனிதர்கள் கண்டபோது, அவர்கள் "மெய்யாகவே இவர் தேவனுடைய குமாரன்" என்று சத்தமிட்டுக் கூறினார்கள் (மத். 27:54; மாற். 15:39; லூக். 23:47, 48ஐக் காணவும்). உங்களைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? இந்தப் பிரசங்கத்தினால் உங்கள் இருதயம் தொடப்பட்டிருந்தால், தயவுசெய்து இன்றே [இப்பொழுதே] பதில்செயல் செய்யுங்கள்.[30]

குறிப்புகள்

[1]*இந்தப் பிரசங்கத்திற்கான கருத்து,* William R. Nicholson, *The Six Miracles of Calvary* (Chicago: Moody Press, *1928) என்ற புத்தகத்திலிருந்து வந்துள்ளது. நிக்கொல்ஸனின் "ஆறு அற்புதங்களில்" வெறுமையான கல்லறையில் துணிகள்*

ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது உள்ளடக்கப்பட்டும், மரித்தவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதில் இருந்து கல்லறைகள் திறவுண்டது தனிப்படுத்தப்பட்டும் இருந்தது. இந்தப் பிரசங்கத்தில் நான்கே நான்கு அற்புதங்கள் மாத்திரம் குறிப்பிடப்படுகின்றன: இது கல்லறைத் துணிகள் என்பதை உள்ளடக்குவதில்லை மற்றும் கல்லறைகள் திறக்கப்படுதலையும் மரித்தவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்படுதலையும் ஒன்றாக இணைத்துள்ளது. [2]உலகின் மிக உயரமான மலையான எவரெஸ்ட்டு மலைச்சிகரம், நேப்பாளம் மற்றும் திபெத் ஆகிய நாடுகளின் எல்லைப் பகுதியில், மத்திய இமயமலையில் அமைந்துள்ளது. இது இரண்டு சிகரங்களைக் கொண்டுள்ளது, அவற்றில் (வடக்குச் சிகரம் என்று அழைக்கப்படுகிற) மிக உயரமான சிகரம் *29,035* அடிகள் (*8,853.5* மீட்டர்கள்) உயரம் உள்ளது. [3]Nicholson, *17.* [4]"Portent" என்பது நடக்கவிருக்கும் நினைவுகூரத்தக்க (அல்லது அழிவிற்குரிய) ஒன்றைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் அடையாளமாக உள்ளது. [5]"ஃபிளெகோன் என்ற ரோம வரலாற்றாளர் இந்த அந்தகாரம் பற்றிப் பதிவு செய்துள்ளதாக ஓரிகென் மற்றும் ஈசுபியஸ் என்ற எழுத்தாளர்கள் கூறுகின்றனர்" (R. C. Foster, *Studies in the Life of Christ* [Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1971], 1282). தொடக்க காலத்தில் கிறிஸ்தவத்திற்காக வாதாடிய தெர்த்துல்லியன் என்பவர், இந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்ட ரோமப் பதிவேடு ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Tertullian *Apology* 21.20). [6]"ரோமச்சிலுவையில் ஆறுமணி நேரங்கள்" என்ற முந்திய பாடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட விவாதங்களுடன் கூடுதலாகப் பின்வரும் கருத்தை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: ஒரு கிரகணம் என்பது ஒரு சில நிமிடங்களே நீடிக்கிறது, ஆனால் இந்த அந்தகாரம் மூன்று மணிநேரங்கள் நீடித்திருந்தது. [7]இந்தப் புத்தகத்தில் "ரோமச்சிலுவையில் ஆறுமணி நேரங்கள்" என்ற பாடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள "காலவேளை" பற்றிய விவாதங்களை நீங்கள் மீண்டும் கூற விரும்பலாம். [8]மூன்று மணிநேரங்கள் அந்தகாரம் பற்றி வேதவசனத்தின் அமைதியானது, அடாவடித்தனமாய் இருந்த கும்பல் அமைதிப்படுத்தப் பட்டிருந்ததைச் சுட்டிக் காண்பிக்கலாம்; மூன்று மணி நேரத்திற்கு முன்பு, கூட்டத்தினர் இகழ்ந்தனர்; மூன்று மணிநேரங்களுக்குப் பின்பு, கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் தங்கள் மார்பில் அடித்துக் கொண்டனர் (லூக். *23:48*). [9]இந்தப் புத்தகத்தில், ''இயேசு சிலுவையில் மரிக்கவேண்டியிருந்தது ஏன்?" என்ற துணைப்பாடத்தில் காணவும். [10]"Terra firma" என்பது "உறுதியான பூமி" அல்லது "திடமான தரை" என்று அர்த்தப்படுகிற இலத்தீன் சொற்றொடராகும்.

[11]ரிக்டர் அளவுகோல் என்பது பூமியதிர்ச்சிகளின் பரிமாணத்தை (பலத்தை) மதிப்பிடுகிறது. இது, இந்தப் பரிமாண அளவீடுகளைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்த சார்லஸ் ரிக்டர் என்பவருக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் அவரது பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. [12]இது பூமியதிர்ச்சியை உண்டாக்குகிற நிகழ்ச்சிகளின் வழக்கமான வரிசைத் தொடராக உள்ளது. இந்த இயக்கத்தைத் தேவன் பயன்படுத்தியிருக்கலாம், ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற காலந்தவறாமை என்பது, இதில் உள்ளடங்கி இருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. தேவனே இதை நேரிடச் செய்தார். [13]"ரோமச்சிலுவையில் ஆறுமணி நேரங்கள்'' என்ற பாடத்தில் ''முடிந்தது'' என்ற வார்த்தைக்கான குறிப்புகளைக் காணவும். [14]திரைச்சீலை கிழிந்தது பற்றிய விவரத்தை நாம் லூக்கா சுவிசேஷத்தில் மாத்திரம் கொண்டிருந்தால் (லூக். *23:44, 45*), கிழிந்த இச்செயலானது அந்தகாரமாயிருந்த மூன்றுமணி நேரங்களில் ஏதோ ஒரு வேளையில் நடந்தது என்று முடிவு செய்திருக்கலாம். லூக்காவின் விவரத்தை மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோரின் விவரத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ''ஒன்பதாம் மணி நேரத்தின்" முடிவில் திரைச்சீலை கிழிந்தது என்று நாம் புரிந்துகொள்ளுகின்றோம்.

[15]இந்தப் புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் உள்ள தேவாலயத்தின் வரைபடத்தைக் காணவும். [16]1 இராஜாக்கள் 6:20ஐக் காணவும். ஒரு முழம் என்பது ஒரு மனிதனின் முழங்கையின்மூட்டுப் பகுதியில் இருந்து அவனது நடுவிரலின் நுனி வரையுள்ள நீளமாக இருந்தது, இது ஏறக்குறைய ஒன்றை அடி நீளம் (43 முதல் 56 சென்டிமீட்டர் வரை) இருந்தது. 30 அடி உயரமும் 30 அடி அகலமும் கொண்ட திரையை உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் காட்சிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, தோராயமாக 30 அடி உயரம் கொண்ட ஏதாவது ஒரு பொருளையும் தோராயமாக 30 அடி அகலம் கொண்ட ஏதாவது ஒரு பொருளையும் சுட்டிக்காண்பியுங்கள். [17]பாபிலோனியர்கள் எருசலேமை அழித்தபோது, சாலொமோன் கட்டிய தேவாலயம் அழிக்கப்பட்டது. அது செருபாபேல் என்பவராலும் பின்பு ஏரோதுவினாலும் திரும்பவும் கட்டப்பட்டிருந்தது. [18]ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஏழு கிளைகளையுடைய விளக்குத்தண்டு ஒன்று இருந்தது (யாத். 25:31-35), ஆனால் சாலொமோனின் தேவாலயத்தில் பத்து விளக்குத் தண்டுகள் இருந்தன (1 இரா. 7:49). [19]Nicholson, 41. [20]பூமியதிர்ச்சி கொல்கொதாவுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடவில்லை (அது அருகில் இருந்த கல்லறைகளுக்கும் விரிவாகிச் சென்றது மத். 27:51, 52) என்பதாலும், பூமியதிர்ச்சியும் திரைச்சீலை கிழிதலும் வேத வசனத்தில் தொடர்பு படுத்தப் பட்டுள்ளதாலும் (மத். 27:51), தேவாலயம் இருந்த பகுதியும் பூமியதிர்ச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று யூகிக்கப்படுகிறது.

[21]திரையானது கிழிபட்ட திகைப்புக்குரிய வழியானது எல்லா ஆசாரியர் களுக்கும் அநேகமாக அறியப்பட்டிருக்கும் என்பதால், இது பல ஆசாரியர்கள் கிறிஸ்தவர்களாகும்படி (அப். 6:7) வழிநடத்திய காரணிகளில் ஒன்றாக இருந்ததோ என்று சிலர் வியப்படைகின்றனர். [22]திரைச்சீலை கிழிந்ததை நான், முடிக்கப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தம் (வீட்டுக் கடன் மீதான பத்திரங்கள் போன்றவை, அந்தக் கடன் செலுத்தித் தீர்க்கப்பட்டபின்பு) கிழிக்கப்படுதலுடன் ஒப்பிடுகின்றேன். அப்படிப் பட்ட ஒரு ஒப்பந்த [ப் பத்திர] த்தைக் கிழிப்பதினால் என்ன ஒரு மனநிறைவு உள்ளது! திரைச்சீலை கிழிபடுதல் என்பதை பழைய ஏற்பாடு குறித்துத் தேவனுடைய "கிழிக்கும் சடங்கு" என்று நான் கருத்துத் தெரிவிப்பதுண்டு. [23]இந்தச் சிந்தனையை, நீங்கள் பிரசங்கிக்கும் அல்லது போதிக்கும் இடத்திற்கு ஏற்றாற்போன்று விரிவாக்கிக் கொள்ளவும்: சிலர் தங்கள் அதிகாரத்திற்காகப் பழைய ஏற்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதினால் "திரைச்சீலையை" உயர்த்த முயற்சி செய்கின்றனர். சிலர் வசனரீதியல்லாத ஆசாரியத்துவத்தை [குருத்துவத்தை] நிலைநாட்டுவதன் மூலம் இதைச் செய்ய முயற்சிக்கின்றனர். மற்றவர்கள் மக்களின் மாறுபட்ட குழுக்களுக்கிடையில் தடைச்சுவர்களை எழுப்புவதன் மூலம் இதைச் செய்ய முயற்சிக்கின்றனர். [24]அந்த இடத்திலிருந்து பொதுவாகக் காட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த தூரத்திற்குள் புதைக்கும் இடங்கள் பல இருந்தன என்று புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். [25]"பரிசுத்தவான்" என்ற வார்த்தை ''பிரித்து வைக்கப்பட்டவர்'' என்று அர்த்தப்படுகிறது. நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்போது, நாம் தேவனுடைய ஊழியத்திற்கென்று பிரித்து வைக்கப்படுகின்றோம். [26]அவர்கள் யாரென்று மக்கள் அறியாதிருந்தால், அவர்கள் நகருக்குப் புறம்பேயிருந்து வந்திருந்த அந்நியர்கள் என்று அவர்கள் யூகித்திருக்கலாம். [27]வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், அவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் அநேகமாக, மீண்டும் ஒருபோதும் மரியாதபடி உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவினு டையதைப் போல் இருந்திராது. [28]பழைய ஏற்பாட்டில் மூவரும் (1 இரா. 17; 2 இரா. 4; 13), கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தின்போது மூவரும் (மத். 9; லூக். 7; யோவா. 11), அப். நடபடிகள் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளபடி (அப். 9; 20), அப்போஸ்தலர்களின் ஊழியத்தின்போது இருவரும் மரித்தோரில் இருந்து

உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதைப் பற்றி மாத்திரமே நான் நினைக்க முடிகிறது. [29]"முதற்பலன்" என்பது விளைச்சலில் கர்த்தருக்கென்று அர்ப்பணிக்கப்பட்ட முதல் பாகமாக இருந்தது (யாத். 23:19ஐக் காணவும்). ஒரு கருத்தில் முதற்பலன் என்பது விளைச்சலின் எஞ்சிய பகுதியை உத்தரவாதப் படுத்திற்று. [30]ஒருவர் கிறிஸ்தவராவது எப்படி (மாற். 16:15, 16) என்பதையும், தவறு செய்துள்ள கிறிஸ்தவர் மீண்டும் கட்டுவிக்கப்படுதல் எப்படி (அப். 8:22; யாக். 5:16) என்பதையும் நீங்கள் உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்குக் கூற விரும்புவீர்கள்.

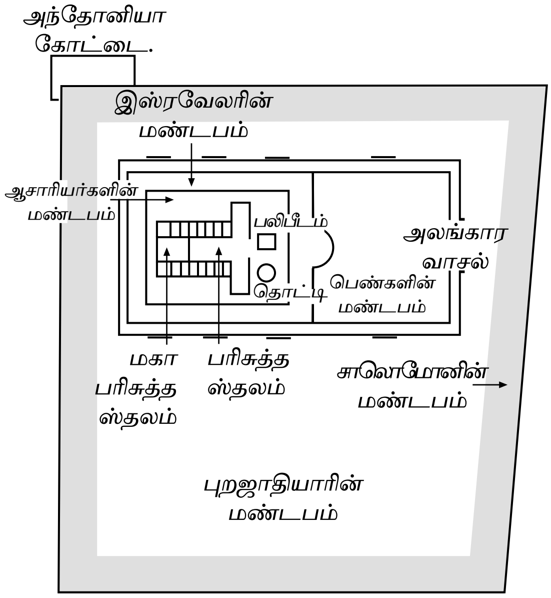

தேவாலயம்